

«ik zal toch nooit de bewoners van dit huisje kunnen overvallen met de lengte, die ik nu heb, in hun oog zeker die van een reus. Ze zouden gek worden van schrik!» Daarom knabbelde ze wat aan het stukje in haar rechterhand en waagde het niet bij het huisje te komen voor ze ingekrompen was tot een lengte van negen duim.

HOOFDSTUK VI

EEN paar minuten stond kijken en te overleggen doen, toen er plotseling een bosch kwam loopen (ze hield omdat hij in livrei was, an oordeelen naar zijn gezicht, houden hebben) — die haar rammelen met zijn knoken. door een anderen lakei, ook i gezicht en groote oogen, als Beide lakeien hadden, zooals poederd haar, heelemaal in k hoofd bedekkend. Ze was e te weten, wat die twee te daarom kroop ze een eindje luisteren. De Visch-lakei naar een grooten brief, bijna zoo reikte dien over aan den an plechtigen toon zeide: «Voo